

— Utonil je v Kolpi devetletni Franc Simčič iz Radovič pri Metliki. Plaval je z ednega brega na drug breg po čoln, a v sredi pota je zginil pod vodo. — V Tunjicah pri Kamniku je utonil v neki jami, napolnjeni vsled deževja z vodo, 2letni sin posestnika Koželja.

— Požar. V Rutah na Koroškem je dne 17. avgusta v ponedeljek, ob 8. uri zjutraj začelo goreti pri Hribnjaku. Pogorelo je skedenj in hiša. Opravo in živino so rešili. Zaravrovani so bili za pohištvo in tudi za snopje.

Klanje v Carigradu.

Minoli teden v četrtek je neka tolpa udrila v Carigradu v turško banko. Kakšen namen je imel ta napad še ni povse pojasnjeno, kajti poročila iz Carigrada niso povse zanesljiva. Posebno se turška vlada prizadeva, da bi svet prepričala, da so ta napad prouzročili Armenci, ki so nevoljni, da Turčija v Aziji ne vpelje nobenih preosnov in da je odstranila armenskege patrijarka Izmirlijana, ki je bil pri ljudstvu priljubljen, ker se je upal tudi zanj potegniti.

Mnogo verjetnejše je, da so ta napad najeli Turki, da so imeli povod napasti Armence. V Carigradu je tudi mej Armenci več malopridnežev, katere je najela turška policija, da so napali banko. Neko poročilo pa celo pravi, da banke niso napali Armenci, temveč armenski Kurdi, katerih je sedaj mnogo v Carigradu. Vsekako je čudno, da je turška vlada rada dovolila tem napadovalcem svoboden odhod na neki zasebni ladiji, ko bi jih vojaki vendar bili lahko obkolili in bi se proti njim bila začela preiskava. Turški vladi bi bilo moralo biti na tem, da popolnoma pojasni, kaj so zarotniki nameravali, če imajo še kaj zaveznikov, če se ni morda bati vstaje v Armeniji sami.

Pa bodi kakor koli, toliko je gotovo, da je ta napad bil le nedolžna demonstracija. Denarja v banki se ni nikdo dotaknil, celo uradnike so pustili. Govori se, da so iz bančnega posloplja Armenci streljali na policijo, a se nič ne ve, da bi bil kdo ubit, torej je verjetno, da so streljali le v zrak.

Čudno je pa, da se je nakrat po vsem mestu in predmestjih izvedelo, da so Armenci napali banko. To je ravno tako, kakor bi bil kdo nalašč razširjal to novico in jo pretiraval. Skoro ob istem času so po vsem mestu začeli pobijati Armence, kakor na povelje. Razni turški postopači jeli so pobijati in klati Armence ter ropati. Policija se pa ni nikjer prikazala, vojaštva pa tudi ni bilo iz vojašnic, da si je bil boj po vsem mestu in da so celo zastopniki velevlastij zahtevali vojaško pomoč. Vojaški poveljniki o vsem pobijanju niso ničesa hoteli slišati. Inozemske ladije so morale izkrcati pomorščake v varstvo veleposlanikov, poslanikov in konzulov. Posebno je pa čudno, da je raznovrstna turška druhal največ prihajala oborožena. Domneva se, da je policija razdeljevala orožje mej razgrajače. Seveda se ne ve, če je turška vlada sama to klanje prouzročila, ali so pa policija in vojaški poveljniki se mej seboj dogovorili. Morda so ho-

teli mohamedanci nekoliko pritiskati s tem na sultana, da bi se ne udal zahtevam kretskih kristijanov.

Začelo se je strašno klanje po ulicah in po hišah. Armenci so napravili barikade in se za njimi branili. Hiše so zaprli in na napadovalce streljali skozi okna. Drugi so bežali v cerkve in evropske konzulate, nekateri so pa na ladijah pobegnili. Po nekaterih ulicah je bilo na kupe ljudij pobitih. Posebno so pa Turki lomili v armenske prodajalnice in vse oropali. Ljudi, ki so jih v njih, našli so pa pobili. Pa tudi tiste prodajalnice inozemcev so oropali, v katerih službujejo Armenci. Skoro je bilo podobno, da so Turki ta nemir prouzročili jedino zaradi tega, da so mogli ropati. Kdo ve, če ni policija imela svojega dela od ropa.

Koliko so škode napravili, koliko ljudij pobili, se ne ve. Govori se, da je kacij 10.000 Armencev mrtvih. Turki so mrtvece po ulicah vlačili in na vozovih vozili in metali v morje.

Dragoman ruskega poslaništva je videl Turka, ki je ubil Armenca. Dragoman, ki je imel nekaj svojih ljudij pri sebi, je prijel ubijalca in peljal ga na policijo. Na policiji so pa rekli, da ga ne sprejmo, ker ne verjamejo, da bi ta Turek bil zares Armenca ubil. Dragoman ga je sedaj peljal na rusko veleposlaništvo, in tu se je pokazalo, da je ubijalec služabnik iz sultanove palače, kar pač kaže, da so Turki morili na višje povelje.

Poboji v Carigradu so se ponavljali več dni. V tem je pa mohamedansko ljudstvo precej podivjalo in sultan se je začel bati, da ljudje napadejo njegovo palačo. 15.000 vojakov se je zatorej postavilo na stražo pred sultanovo palačo.

Armenci so v Carigradu bili v večjem številu hišniki in vratarji. Sedaj skoro povsod manjka vratarjev, kajti so zginili. Najbrž so Turki jih pobili. Armenci skriti po cerkvah pa sedaj veliko lakoto trpe, kajti ne upajo se na ulico. Kako so predrzni Turki, se vidi iz tega, da je Turk za Armencem tekkel celo v vežo švedskega poslaništva in ga ondu ubil. Poslanik se je seveda zaradi tega pritožil.

Policija pa sedaj preiskuje armenske hiše. Kjer najde kaj orožja, pa vse zapro. Slednji dan gonijo dolge vrste uklenjenih Armencev po carigrajskih ulicah v ječe. Turški pouličnjaki se nesrečnikom pri tem posmehujejo. Nastavila se je posebna komisija, ki bode sodila vse zaprte. Sestavljena je seveda tako, da bodo največ le Armenci obsojeni. Turkom so pa Armence pobijati pomagali tudi židje. Židje so jezni na Armence, ker jim konkurirajo v trgovini.

Sedaj, ko je pobijanje že pri kraju, je verski poglavar mohamedanski prepovedal turškim dijakom, da morajo biti doma in ne smejo hujskati ljudstva. Vse Armence, ki so bili v državni službi, so odpustili. Inozemskim poškodovancem je obljubil sultan iz lastne blagajnice povrniti škodo. Tudi v nekaterih drugih mestih so Turki pobijali Armence, a ni točnih poročil. Povsod jih pa zapirajo.